

Sygn. akt I C 169/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie :

Przewodniczący : SSR Aleksandra Konkel

Protokolant: Judyta Pukownik

po rozpoznaniu w dniu 20 czerwca 2016 r.

sprawy z powództwa R. K.

przeciwko (...) Spółce akcyjnej w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Spółki akcyjnej w W. na rzecz powoda R. K. kwotę 10.742,85 zł (dziesięć tysięcy siedemset czterdzieści dwa złote osiemdziesiąt pięć groszy) wraz z odsetkami od dnia 2 lutego 2012r. do dnia 31 grudnia 2015r. w wysokości odsetek ustawowych oraz od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty w wysokości ustawowych odsetek za opóźnienie;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. kosztami procesu obciąża powoda w wymiarze 19% zaś pozwanego w wymiarze 81% pozostawiając szczegółowe ich wyliczenie referendarzowi sądowemu.

IC 169/15

UZASADNIENIE

Powód R. K. wniósł pozew przeciwko (...) S.A. w W. domagając się od pozwanego zapłaty kwoty 13.237,61 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 2 lutego 2012r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 3 grudnia 2011r. w P. w oddziale spółki (...) sp. jawna w S. została wykonana wymiana ogumienia w należącym do niego pojeździe R. (...) nr rej (...). W dacie 22 grudnia 2011r. pracownik powoda poruszający się wskazanym autem drogą krajową nr (...), na wysokości miejscowości R. poczuł nagle wibracje prawnej tylnej części samochodu, wobec czego niezwłocznie go zatrzymał. Okazało się, że na skutek nieprawidłowego zamocowania koła w trakcie wymiany ogumienia w firmie (...) sp.j. szpilki mocujące felgi kół były uszkodzone i luźne, co – po przeprowadzeniu oględzin pojazdu – stwierdziła wskazana firma. Pozwany, któremu szkoda została zgłoszona w dniu 23 grudnia 2011r., uznał swoją odpowiedzialności i wypłacił odszkodowanie w kwocie 2.962,83 zł, które powód uznał za zaniżone a przez to nieadekwatne do szkody. Na zlecenie powoda została sporządzona kalkulacja naprawy, w której koszt wyrażony wartością netto ustalono na 16.200,44 zł.

W odpowiedzi na pozew pozwany domagał się oddalenia powództwa i zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu. Wskazał, że jakkolwiek nie kwestionuje swojej odpowiedzialności co do zasady, sporny jest zakres naprawy a w konsekwencji rozmiar szkody. Normalnym i niewątpliwym następstwem wadliwego zamontowania kół przez ubezpieczonego, w ramach świadczonej przez niego usługi, było zniszczenie felg kół tylnych prawych (2 szt.), piasty

koła, jarzma zacisku hamulcowego oraz łożysk koła tylnego prawego. Nie uznano natomiast roszczeń dotyczących kosztów naprawy części pojazdu (tylny most) które powstały w następstwie dalszej eksploatacji pojazdu, to jest jazdy po naprawie doraźnej, przeprowadzonej niezgodnie z technologią producenta pojazdu przewidziana przez producenta, która doprowadziła do całkowitego zniszczenia koła oraz uszkodzeń mostu napędowego. Ponadto, zakwestionował wartość części zamiennych wskazanych w kosztorysie wskazując, że winna ona odpowiadać kosztom rzeczywistym a nie hipotetycznym. Ponadto, koszt robocizny w kwocie 60 zł za prace blacharskie i lakiernicze, wobec braku informacji o wykonaniu naprawy, został ustalony przez pozwanego na poziomie średnich stawek dla lokalnych warsztatów nieskategoryzowanych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 3 grudnia 2011r. dokonana została wymiana ogumienia w (...) na zimowe (wymiana kół) w warsztacie W.-D. sp.j. w S., oddział w P.. W trakcie wymiany nieprawidłowo zamocowano koła, bowiem śruby mocujące pozostały niedokręcone.

W dniu 22 grudnia 2011r. w okolicy miejscowości R. doszło do uszkodzenia samochodu powoda prowadzonego przez jego pracownika. Doszło do poluzowania nakrętek mocujących koła, w wyniku czego uszkodzeniu uległy felgi tylna prawa wewnętrzna, tylna prawa zewnętrzna, piasta oraz szpilki. Na miejsce wezwany został warsztat mobilny, celem dokonania doraźnej naprawy umożliwiającej dojechanie do miejsca rozładunku przewożonego towaru a następnie – już bez towaru – do G.. W ramach naprawy doraźnej uszkodzone szpilki zostały wybite a na ich miejsce przyspawano śruby. Następnie, powód pojechał tym samochodem do warsztatu, w którym dokonano wymiany kół, celem ustalenia przyczyny zdarzenia. Podmiot wykonujący usługę na rzecz powoda przyznał, że wymiana kół przeprowadzona została nieprawidłowo i na tę okoliczność sporządził stosowne oświadczenie a nadto przedstawił powodowi polisę ubezpieczeniową.

/dowód: przesłuchanie powoda, k.71-73; oświadczenie W.-D. sp.j., k.11 oraz w aktach szkody; faktura – w aktach szkody/

Powód zgłosił szkodę w dniu 23 grudnia 2011r. po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego pozwany uznał swoją odpowiedzialność i wypłacił powodowi odszkodowanie w kwocie 2.962,83 zł, w tym 325,20 zł tytułem zwrotu kosztów naprawy doraźnej oraz 2.637,63 zł tytułem kosztów naprawy na podstawie sporządzonej przez (...) S.A. kalkulacji. Ubezpieczyciel uznał, że kontynuacja jazdy po prowizorycznej naprawie wykonanej niezgodnie z technologią producenta spowodowała obciążenie przeciążonych łożysk koła tylnego prowadząc do jego całkowitego zniszczenia oraz dalszych uszkodzeń mostu napędowego, a zatem powód przyczynił się do powstania szkody.

/dowód: decyzja z dnia 1 lutego 2012r., k.19; kalkulacja naprawy, k.20-24/

Na zlecenie powoda rzeczoznawca samochodowy K. K. wykonał w dniu 14 stycznia 2015r. kalkulację naprawy samochodu R. (...) nr (...) wyceniając ów koszt na 16.200 zł.

/dowód: ocena techniczna – kalkulacja naprawy nr (...), k.25-30; zeznania świadka K. K., k.61, 63/

Naprawa doraźna, eliminując obciążenia łożyska wywołane ruchem pojazdu z niedokręconym kołem, spowodowała odciążenie łożyska. Naprawa doraźna przeprowadzona została prawidłowo i nie wpłynęła na zakres uszkodzeń. Do wszystkich zatem uszkodzeń pojazdu R. (...) stwierdzonych w toku postępowania likwidacyjnego po zgłoszeniu szkody w dniu 23 grudnia 2011r., w tym uszkodzeń czopa osi tylnej i półosi prawej doszło już podczas ruchu pojazdu z niedokręconym kołem.

Ekonomicznie uzasadniony koszt niezbędnej naprawy pojazdu powoda na skutek uszkodzeń spowodowanych nieprawidłowym montażem kół w warsztacie W.-D. sp.j. w dniu 3 grudnia 2011r. wyniósł 13.380,48 zł przy zastosowaniu stawki za robocizogodzinę w wysokości 120 zł netto oraz użyciu do naprawy łożysk jakościowo identycznych z łożyskami dostępnymi w (...) (o jakości Q).

/dowód: opinia biegłego sądowego w dziedzinie techniki samochodowej i ruchu drogowego wraz z opiniami uzupełniającymi, k.81-112, k.132-134, k.145-146/

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił po wszechstronnym rozważeniu całego zebranego w niniejszej sprawie materiału dowodowego w postaci dowodów z dokumentów oraz wydruków dokumentów zgromadzonych w aktach szkody, dowodu z zeznań świadka K. K. i przesłuchania powoda a nadto dowodu z opinii biegłego sądowego w dziedzinie techniki samochodowej i ruchu drogowego.

Oceniając materiał dowodowy Sąd uznał, iż dowody z dokumentów przedłożonych przez strony są wiarygodne, albowiem żadna ze stron nie kwestionowała autentyczności tych dokumentów, w tym w szczególności zgodności przedstawionych odpisów dokumentów z oryginałami, prawdziwości twierdzeń w nich zawartych, ani też żadna ze stron nie zaprzeczyła, iż osoby podpisane pod tymi pismami nie złożyły oświadczeń w nich zawartych. Jeśli chodzi natomiast o ocenę osobowych środków dowodowych to za wiarygodne Sąd uznał zeznania świadka, bowiem znalazły potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzony w sprawie natomiast nie w pełni uznał za przydatne zeznania złożone przez powoda. Należy mieć na uwadze, iż w dacie zdarzenia z dnia 22 grudnia 2011r. to nie powód, ale jego pracownik, był kierowcą samochodu R. (...). R. K. znał zatem okoliczności zdarzenia jedynie z relacji. Wskazany przez powoda przebieg wydarzeń z dnia 22 grudnia 2011r. oraz przyczyna ich powstania odbiegał nieco od ustaleń poczynionych przez biegłego. W świetle opinii koła nie mogły odpaść na skutek oderwania się szpilek mocujących, na co wskazywał powód w zeznaniach, bowiem zakres uszkodzeń byłby wówczas znacznie większy. Jakkolwiek powód wskazał, iż nieprawidłowość wymiany kół w dniu 3 grudnia 2011r. wynikała z przeciągnięcia śrub, nie zaś ich niedociągnięcia, powyższe nie znalazło potwierdzenia w treści opinii biegłego, który stwierdził, że nieprawidłowość montażu kół polegała na ich niedokręceniu. Tym niemniej, wskazana rozbieżność nie ma żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia, bowiem czy to w przypadku przekręcenia kół czy ich niedokręcenia skutek w postaci poluzowania koła w trakcie eksploatacji pojazdu, a w konsekwencji zakres uszkodzeń tym spowodowanych, byłby identyczny.

Podstawę kluczowych w sprawie ustaleń stanowiła opinia biegłego sądowego w dziedzinie techniki samochodowej i ruchu drogowego T. M.. W ocenie Sądu, opinia przedstawiona przez biegłego dwukrotnie następnie uzupełniona, stanowi pełnowartościowy dowód przydatny do rozstrzygnięcia sprawy. Zważyć bowiem należy, iż opinia została sporządzona przez osobę posiadającą odpowiednią wiedzę fachową z dziedziny, której opinia dotyczy, jest jasna i wewnętrznie niesprzeczna, nadto nie budzi żadnych wątpliwości w świetle zasad doświadczenia życiowego czy też logicznego rozumowania.

Jakkolwiek biegły nie był w stanie jednoznacznie stwierdzić, czy uszkodzony decydując się na naprawę doraźną mocowania koła przyczynił się do zwiększenia zakresu uszkodzeń, bowiem wymagało by to znajomości stanu czopa prawego osi tylnej w dniu wykonania naprawy doraźnej, tym niemniej, za bardziej prawdopodobne uznał, że tak nie było. Zważywszy na duży zakres obciążeń dynamicznych łożyska działających w trakcie jazdy na niedokręconym kole a nadto mając na względzie, że naprawa doraźna odciążyła łożysko, nie zaś – jak wywodził pozwany – zwiększyła jego obciążenie, biegły doszedł do przekonania, że wszystkie stwierdzone uszkodzenia pojazdu R. (...) powstały w związku z niedokręceniem koła. Mając na uwadze logikę wyводу biegłego oraz przedstawioną argumentację, Sąd wnioski biegłego podzielił.

Normatywną podstawę odpowiedzialności pozwanego stanowią przepisy art. 822 § 1 i 4 kc i art. 824 § 1 kc. Zgodnie z art. 822 § 1 i 4 kc, przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń. Na mocy natomiast art. 824 § 1 kc, o ile nie umówiono się inaczej, suma pieniężna wypłacona przez zakład ubezpieczeń z tytułu ubezpieczenia nie może być wyższa od poniesionej szkody. Nadto, na względzie należy mieć również treść art. 361 § 1 kc, który stanowi, iż zobowiązany

do odszkodowania ponosi odpowiedzialność jedynie za normalne następstwa działania lub zaniechania z którego szkoda wynikła, oraz treść art. 363 § 1 z którego wynika, iż co do zasady naprawienie szkody winno nastąpić według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie do stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej, przy czym gdyby przywrócenie do stanu poprzedniego pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu. Jednocześnie z treści art. 361 § 2 kc wynika, iż naprawienie szkody obejmuje straty, które poniósł poszkodowany.

Podkreślić należy, że roszczenie o zapłatę przysługujące w stosunku do ubezpieczyciela uzależnione jest od wykazania przesłanek odpowiedzialności ubezpieczonego. Tenże, w sprawie niniejszej, odpowiada na zasadzie art.471 kc. Nie było sporu pomiędzy stronami co do faktu, że przyczyną szkody było nieprawidłowe zamocowanie kół przez ubezpieczonego, a zatem nienależyte wykonanie zobowiązania. Pozwany kwestionował natomiast zakres szkody, z faktu eksploatacji pojazdu po naprawie doraźnej wywodząc skutek w postaci przyczynienia się powoda do zwiększenia szkody. Wskazać należy, iż zgodnie z regułą dowodzenia (art.6 kc) to na ubezpieczycielu spoczywał ciężar wykazania przyczynienia się powoda do powstania szkody. Ciężarowi temu pozwany nie sprostał. Przede wszystkim, brak jest podstaw do kwestionowania prawidłowości przeprowadzenia naprawy doraźnej. Owa zaś „doraźność” oznacza, że naprawa nie musiała być zgodna z technologią producenta pojazdu. Miała wyłącznie zapewnić bezpieczne dotarcie do G. i ów cel spełniła. Ponadto, jak wskazano we wcześniejszej części uzasadnienia, biegły za bardziej prawdopodobne przyjął – mając na uwadze obciążenia dynamiczne łożyska podczas jazdy z niedokręconym kołem – że przyczyną wszystkich stwierdzonych uszkodzeń było niewłaściwe zamocowanie kół w warsztacie W.-D. sp.j.

W kwestii wartości naprawy Sąd uznał za właściwą kwotę 13.380,48 zł, o której, zresztą, uwzględnienie wnosił powód w piśmie z dnia 18 marca 2016r. kwota powyższa, stanowiąca wartość netto naprawy, zakładała użycie części nowych i oryginalnych za wyjątkiem łożysk jakości Q oferowanych przez alternatywnego dostawcę a nadto obniżenie wartości mostu tylnego ze względu na jego zakup na rynku wtórnym.

Zgodnie ze stanowiskiem judykatury zakład ubezpieczeń zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty, w ramach odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu. Jeżeli ubezpieczyciel wykaże, że prowadzi to do wzrostu wartości pojazdu, odszkodowanie może ulec obniżeniu o kwotę odpowiadającą temu wzrostowi (por.: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2012r., III CZP 80/11, OSNC 2012/10/112, Prok.i Pr.-wkl. (...), LEX nr 1129783, Biul.SN 2012/4/5, M.Prawn. 2012/24/1319-1323). W niniejszej sprawie pozwany zakład ubezpieczeń nie wykazał, mimo spoczywającego na nim ciężaru dowodu, iż zastosowanie części oryginalnych (za wyjątkiem łożysk) doprowadziłoby do wzrostu wartości pojazdu powoda, w tym nie wykazano, aby przed kolizją w samochodzie powoda zamontowane były części inne aniżeli oryginalne (za wyjątkiem mostu tylnego, co było niesporne).

W tym stanie rzeczy – zgodnie z opinią biegłego – Sąd przyjął, iż celowy i ekonomicznie uzasadniony koszt przywrócenia samochodu powoda do stanu sprzed kolizji wynosi 13.380,48 zł i uwzględniając dotychczas wypłaconą z tego tytułu kwotę 2.637,63 zł zasądził na rzecz powoda różnicę, to jest kwotę 10.742,85 zł, na podstawie art. 822 § 1 i 4 kc. Ponadto – na podstawie art. 481 § 1 i 2 kc Sąd zasądził od powyższej kwoty odsetki ustawowe (od dnia 1 stycznia 2016r, ustawowe odsetki za opóźnienie) od dnia 2 lutego 2012r. do dnia zapłaty. Uznać bowiem należało, iż w dacie 2 lutego 2012r. roszczenie o zapłatę odszkodowania było wymagalne. Z uwagi na fakt, iż pozwany jest profesjonalistą dysponującym fachowym zespołem specjalistów i rzeczoznawców, to był w stanie ustalić prawidłowo okoliczności kolizji drogowej, rozmiar szkody i wysokość należnego powodowi odszkodowania. Zważyć należy, że szkoda została pozwanemu zgłoszona w dniu 23 grudnia 2011r., zaś w dacie 1 lutego 2012. Pozwany wydał decyzję ostatecznie odnoszącą się do żądań poszkodowanego.

W pozostałym zakresie, na mocy przepisów art. 822 § 1 i 4 kc a contrario, Sąd oddalił powództwo co do kwoty przewyższającej koszty naprawy wskazane w opinii biegłego, albowiem w tym zakresie powództwo nie zostało przez stronę powodową udowodnione.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie przepisu art. 100 kpc i 108 kpc, obciążając każdą ze stron kosztami w takim zakresie, w jakim przegrała proces, zaś szczegółowe ich wyliczenie pozostawił referendarzowi sądowemu.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)